

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

16

Darius Staliūnas
*Visuomenė be universiteto?
(Aukštosios mokyklos
atkūrimo problema Lietuvoje:
XIXa. vidurys - XXa. pradžia)*

2000

**LIETUVIŲ
ATGIMIMO ISTORIJOS
STUDIJOS**

Lietuvos istorijos institutas

LIETUVIŲ ATGIMIMO ISTORIJOS STUDIJOS

16

Darius Staliūnas

Visuomenė be universiteto?

(Aukštosios mokyklos atkūrimo problema Lietuvoje:
XIXa. vidurys - XXa. pradžia)

VILNIUS

2000

UDK 947.45
Li-191

REDAKCIINĖ KOLEGIJA:

*Antanas Kulakauskas
Česlovas Laurinavičius
Raimundas Lopata
Egidijus Motieka (vyriausasis redaktorius)
Vladas Sirutavičius
Darius Staliūnas
Giedrius Subačius*

ISSN 1392-0391
ISBN 9986-780-30-6

© Darius Staliūnas, 2000
© Lietvių Atgimimo istorijos studijos, 2000
© Lietuvos istorijos institutas, 2000

TURINYS

PRATARMĖ.....	7
ĮVADAS.....	8
1832–1855 M.: VILNIAUS UNIVERSITETO UŽDARYMAS IR RUSIJOS ŠVIETIMO SISTEMOS LUOMIŠKUMAS.....	18
XIX A. 6-OJO DEŠIMTMEČIO ANTROJI PUSĖ: RUSIŠKOS AUKŠTOSIOS MOKYKLOS SUMANYMAI.....	25
Lietuvos bajorija socialinių-ekonominėj ir politinių pertvarkymų akivaizdoje.....	25
Lietuvos bajorijos peticijos dėl aukštostosios mokyklos įkūrimo 1855–1856 m.....	29
Aukštostosios realinės mokyklos Vilniuje projektas 1857–1859 m.....	32
Vilniaus archeologijos komisija – pakopa į universitetą.....	36
1860–1861 M.: KOVOS DĒL VILNIAUS UNIVERSITETO ATKŪRIMO PRADŽIA.....	38
Tarptautinės konsteliacijos kaita ir „lenkų klausimas“.....	38
Kur turi mokytis Šiaurės Vakarų krašto jaunimas?.....	42
Politinės Lietuvos „baltųjų“ orientacijos ir „derybos“ su valdžia.....	45
Vilniau švietimo apygardos vadovybės nuostatos.....	53
1862–1863 M. SAUSIO MĒNUO: KOVOS DĒL VILNIAUS UNIVERSITETO ATKŪRIMO APOGĖJUS.....	55
Tarptautinė situacija 1861 m. pabaigoje – 1862 m. pradžioje ir „lenkų klausimas“.....	55
Viktoras Starzeński ir Vladimiras Nazimovas.....	56
Lietuvos „baltųjų“ švietimo sistemos reformavimo programa.....	59
Vilniaus generalgubernatoriaus „tautinės politikos“ receptai 1862 m. vasarą.....	64
Viktoro Starzeńskiego veikla 1862 m. antrojoje pusėje.....	66
Nauja „tautinė politika“ Šiaurės Vakarų krašte 1862 m. pabaigoje – 1863 m. pradžioje?.....	70
1863–1873 M.: RUSIFIKACINIAI AUKŠTOSIOS MOKYKLOS ĮKŪRIMO PROJEKTAI.....	76
Michailo Muravjovo sumanymas steigti universitetą Vilniuje.....	76
Aukštostosios stačiatikių dvasinės akademijos projektas 1863–1864 m.....	88

Rusifikaciniai aukštosios mokyklos projektai 7-jo dešimtmečio pabaigoje – 8-ojo dešimtmečio pradžioje.....	93
„LIETUVIŠKŲ STIPENDIJŲ“ GENEZĖ.....	100
Stipendijų steigimo aplinkybės.....	100
Aleksandro Hilferdingo etnopolitinės projekcijos.....	105
Stipendijų skyrimo tvarka.....	108
XIX A. PABAIGA – XX A. PRADŽIA: VILNIAUS ŽEMĖS ŪKIO DRAUGIJOS INICIATYVA RUSIJOS „TAUTINĖS POLITIKOS“ KONTEKSTE.....	110
Rusijos „tautinė politika“ ir aukštasis mokslo XIX a. pabaigoje.....	110
Vilniaus žemės ūkio draugijos sumanymas.....	113
Valdžia ir aukštosios mokyklos steigimo Šiaurės Vakarų krašte problema.....	117
POLITINĖS TENDENCIJOS LIETUVOJE 1905–1907 M. IR VILNIAUS UNIVERSITETO ATKŪRIMO KONCEPCIJOS.....	124
Politinės tendencijos Lietuvoje.....	124
Lietviškasis universitetas.....	129
Lenkiškasis universitetas.....	132
Lietuvos universitetas.....	132
Rusiškasis universitetas.....	138
1908–1914 M.: VALDŽIOS POLITIKA IR VISUOMENĖS INTERESŲ POLIARIZACIJA.....	142
Vilniaus m. dūmos iniciatyva 1907 m. pabaigoje.....	142
Visuomenės interesų poliarizacija aukštojo mokslo srityje.....	147
Rusijos „tautinė politika“ ir galimybė įkurti aukštąjį mokyklą Šiaurės Vakarų krašte.....	150
VILNIUS AR KAUNAS? SOCIOKULTŪRINĖS IR IDĖJINĖS UNIVERSITETO SUKŪRIMO KAUNE PRIELAIDOS XX A. PRADŽIOJE.....	156
Lietvių klerikalų etnokultūrinė orientacija XX a. pradžioje.....	156
Kaunas kaip etnografinės ir klerikalinių Lietuvos centras.....	160
XX a. pradžios alternatyva: Vilnius ar Kaunas	162
ĮŠVADOS.....	166
ŠALTINIAI IR LITERATŪRA.....	171
TRUMPINIAI.....	187
SUMMARY.....	188
STRESZCZENIE.....	199
ASMENVARDŽIŲ RODYKLĖ.....	210

būtent direktyvos iš Varšuvos pakoregavo Hotel Lambert taktiką 1862 m. pradžioje. Tuo metu Vladislovas Czartoryskis susitiko su Napoleonu III ir įteikė jam memorialą, kuriame buvo išdėstyti lenkų reikalavimai. Šį dokumentą buvo galima suprasti kaip Hotel Lambert parengtą reikalavimų sąrašą, kuri Napoleonas III turėtų išdėstyti per derybas su Rusijos valdžia. V. Czartoryskio Napoleonui III įteiktame memoriale siūlyta reikalauti rimtų nuolaidų Lenkijos Karalystėje, pirmiausia realios valdžios perėjimo į civilų rankas. Tuo tarpu Lietuvoje turėtų būti „lenkiška“ administracija ir švietimo sistema. Apie Ukrainą šiame memoriale nė neužsimenama. Būtent dėl šios aplinkybės galima manyti, kad akcijos iniciatorių būta Varšuvos, o ne Paryžiuje, nes Hotel Lambert veikėjai nebuvę linkę atsisakyti reikalavimo atstatyti tokią valstybę, kokia buvo 1772 m.⁵

Viktoras Starzeński ir Vladimiras Nazimovas

1862 m. pradžioje Lietuvos „baltųjų“ politinis aktyvumas sumažėjo. Tą štilį paaiškina Gieysztoro liudijimas, esą 1862 m. pradžioje „iš užsienio“ buvo gautas nurodymas užleisti pozicijas „raudoniesiems“⁶. Išeitų, kad tokiu būdu buvo bandoma „svetimomis rankomis“ daryti įtaką valdžiai. Suaktyvėjusi radikaliųjų veikla turėjo stumti valdžią į „baltųjų“ glėbi. Kita vertus, nauji vėjai tarptautinėje politikoje dar tik ryškejo ir jų poveikio Rusijos vidaus politikai kol kas nelabai buvo juntama. Tiesą pasakius, valdžios politikoje tuo metu galima ižvelgti liberalių reformų spartinimą⁷, tačiau tai dar toli gražu neatitinko „pakraščių“ bajorijos lūkesčių.

Vienintelis, kuris tuo metu bandė tartis su valdžia, buvo Starzeński. Tiesa, ir jis ši kartą pasitenkino ne tokio aukšto rango politiku. 1862 m. vasario mėnesį Peterburge jis įteikė laišką Vilniaus generalgubernatorui Nazimovui⁸. Starzeński pasiūlė kompromisą tarp valdžios ir krašto socialinio elito. Viena iš jo įvardytų sąlygų – Vilniaus universiteto bei švietimo apygardos atkūrimas.

⁵ Ibid., s. 528.

⁶ Б. Б. Бикулич, *Революционная организация...*, I. 38.

⁷ П. Г. Эймонтова, *Революционная ситуация и подготовка университетской реформы в России, Революционная ситуация в России в 1859–1861 гг.*, Москва, 1974, с. 71.

⁸ J. Štakelbergas šį raštą datavo 1861 m. rugsėjo mėnesiu: Ю. И. Штакельберг, Архив „Русской старины“, *К столетию героической борьбы „за нашу и вашу свободу“*, Сборник статей и материалов о восстании 1863 г., под ред. В. А. Дьякова, И. С. Миллера,

Tai, atrodo, bus vienintelis žinomas atvejis, kai Starzeński mėgino tarsi su Nazimovu. Vėliau Vilniaus generalgubernatorių stengtasi apeiti. Tokią politiką salygojo Nazimovo nuostatos.

Vilniaus generalgubernatorius 1862 m. pirmojoje pusėje bandė įtikinti centrinę valdžią, kad būtina koreguoti vyriausybės politiką Šiaurės Vakarų krašte⁹. Nazimovas neabejoja, jog valdžia negali krašte remtis bajorija. Tačiau ir žemutiniai socialiniai sluoksniai negalima pasitiketi: „Liaudis (naro), ši gyvoji valstybės jėga, pasinėrė į moralinę ir fizinę apatiją ir <...>, plintant švietimui, ji su vienodu pasiryžimu gali pasiduoti tiek rusų-stačiatikių, tiek lenkų-katalikų propagandai“¹⁰. Tiesa, Vilniaus generalgubernatoriaus nuomone, šiuo metu vyriausybės politika turėtų remtis kaimo mokytojais bei iš dalies stačiatikių dvasininkija, tačiau norint pasiekti bent kiek realesnių rezultatų būtina pradėti rusų dvarininkų kolonizaciją¹¹. Tokią priemonę Nazimovas buvo siūlęs ir ankstesniais metais, todėl, be jokios abejonės, jis turėjo nesunkiai išsivaizduoti, kad Peterburge šie pasiūlymai nesusilaiks pritarimo.

C. M. Fal'kovicha, Москва, 1964, c. 305. Iš tiesų, viena aptariamojo Starzeńskiego laiško kopija taip ir datuojama: *RMARLI (PN) RS*, f. 265, ap. 10, b. 47, l. 1–4, tačiau kita kopija pažymėta jau 1862 m. vasario mėnesiu: *RVIA*, f. 908, ap. 1, b. 132, l. 82–84. Paskutinę datą laikytume tikraja, nes tokią sukilio metu suimtas Starzeński nurodė pats: Vilniaus politinių bylų tardymo komisijos pirmininko 1863 m. birželio 4 d. raštas Vilniaus generalgubernatoriui, *LVIA*, f. 378, PS, 1861 m., b. 92, l. 43; Vilniaus politinių bylų tardymo komisijos pirmininko 1863 m. birželio 7 d. raštas Vilniaus generalgubernatoriui, *ibid.*, f. 1248, ap. 1, b. 1, l. 7. Šis laiškas, nenurodant nei autoriaus, nei datos, buvo publikuotas: Królewstwo Polskie, *Czas*, 1862, Nr. 95, ir trumpai atpasakotas: Królewstwo Polskie, *Dziennik Poznański*, 1862, Nr. 79. Su šiuo dokumentu buvo supažindintas tiek vidaus reikalų ministras Valujevas, tiek karo ministras D. Miliutinas. Kopija yra Rusijos valstybiname karo istorijos archyve, f. 484, ap. 1, b. 9, l. 314–315. Neaišku kuo remiantis istorigrafijoje šis dokumentas buvo datuojamas 1861 m. kovo mėnesiu: I. Koberdowa, *Wielki książe...*, s. 37; Z. Stankiewicz, *Z dziejów wielkości i upadku Aleksandra Wielopolskiego*, Warszawa, 1967, s. 186; D. Fainhauz, Ślady Wielopolskiego, op. cit., s. 243.

⁹ Vilniaus generalgubernatoriaus nuomonė apie [nežinomo autoriaus] rašto turinį, kurį 1862 m. vasario 25 d. vidaus reikalų ministras įteikė carui, *RVIA*, f. 1282, ap. 2, b. 334, l. 121–131; *ibid.*, f. 1267, ap. 1, b. 11, l. 105–111. Nazimovas šį dokumentą paraše po 1862 m. balandžio 15 d., nes būtent tą dieną jis papraše šio rašto kopijos: Vilniaus generalgubernatoriaus 1862 m. balandžio 25 d. raštas vidaus reikalų ministrui, *ibid.*, f. 1282, ap. 2, b. 1282, l. 120.

¹⁰ *Ibid.*, l. 122.

¹¹ *Ibid.*, l. 124.

Nazimovas nebuvo vienišas su tokiais pasiūlymais. Tiesa, Vilniaus generalgubernatoriaus siūlyta veiksmų programa, palyginti su analogiškomis, net laikytina nuosaikia. Kiti, pavyzdžiui, grafas Sergejus(?) Sumorokovas siūlė po truputį iškelti Lietuvos „lenkus“, t. y. bajoriją, į Lenkijos Karalystę¹². Tokiems siūlymams 1862 m. pabaigoje pritarė ir Nazimovas¹³.

Suprasdamas, kad vyriausybė nepritars kolonizacijos programai, Nazimovas siūlė kitaip kompensuoti stipraus rusiško elemento nebuvinamą: kai situacija normalizuosis, įsteigti viename iš Šiaurės Vakarų krašto miestų rusišką universitetą, kuriamė dėstyti tik rusai, paskirti stipendijas kilusiems iš Didžiarusiškų gubernijų, įkurti šioje mokymo įstaigoje lietuvių bei lenkų kalbų katedras¹⁴. Siūlymas steigti pastarąsias dvi katedras lyg ir sakytų, kad Vilniaus generalgubernatorius siekė lenkų kalbos, kaip iki tol pagrindinės civilizacinės krašte, viešo funkcionavimo susiaurinimo ir lietuvių kalbos protegavimo. Kol situacija pakryps norima linkme, Vilniaus generalgubernatorius siūlo imtis kai kurių priemonių ir švietimo bei kultūros srityje: steigti liaudies mookyklas rusų, lietuvių ir žemaičių kalbomis, tomis kalbomis leisti žurnalą liaudžiai, kaip ir Kijeve įsteigti senųjų aktų tyrimo komisiją¹⁵.

Ministrų komitetas Vilniaus generalgubernatoriaus pasiūlymus svarstė vasario 27 bei kovo 6 d. ir nusprenė pavesti šią iniciatyvą svarstyti liaudies švietimo ministriui Golovninui. Šis kartu su Finansų bei Vidaus reikalų ministerijų vadovais turėjo parengti samprotavimus apie „priemones organizuoti Lietuvos gubernijoje švietimo sistemą su aukštosiomis bendrojo pobūdžio ar specialiomis įstaigomis, siekiant nuolatinio artimesnio šio krašto suliejimo su Rusija“¹⁶. Aleksandras II ši sprendimą palaimino kovo 27 d. Iš pradžių Liaudies švietimo ministerijoje buvo nuspresta svarstyti tą klausimą tik tada,

¹²Generolo adjutanto grafo Sergejaus[?] Sumorokovo 1862 m. kovo 5 d. laiško imperatoriui kopija, ibid., f. 908, ap. 1, b. 132, l. 89–90.

¹³A. M. Hildebranto 1862 m. gruodžio 24 d. raštas V. A. Dolgorukovui, *Революционный подъём..., c. 151.*

¹⁴Vilniaus generalgubernatoriaus ataskaita carui, be datos. Yra Aleksandro II rezoliucija: „Priemones, siūlomas p. Nazimovo, apsvarstyti Ministrų komitete, 1862 m. vasario 14 d.“, *RVIA*, f. 1282, ap. 2, b. 334, l. 1–16.

¹⁵Ibid., l. 12–14.

¹⁶Specialus Ministrų komiteto 1862 m. vasario 27 d. ir kovo 6 d. posėdžių žurnalas, ibid., f. 1263, ap. 1, b. 2956, l. 46–48.

kai bus patvirtinti naujieji universitetų nuostatai¹⁷, tačiau jau tą pačių metų vasarą Golovninas pradėjo skaičiuoti, kiek prireiks biudžeto lėšų naujam universitetui Vilniuje¹⁸. Taigi nelaukta, kol bus patvirtinti naujieji Rusijos universitetų nuostatai.

Lietuvos „baltųjų“ švietimo sistemos reformavimo programa

Šiems Nazimovo pasiūlymams dar klaidžiojant valdžios koridoriuose, tarptautinė situacija darėsi vis palankesnė „lenkų klausimui“. Prancūzijai, kaip ir anksčiau, reikėjo Rusijos paramos siekiant įtvirtinti savo pozicijas Italijoje, o Rusija be Prancūzijos paramos negalėjo tikėtis jai naudingų permainų Balkanuose. Strateginiai Rusijos tikslai Balkanuose ir būtinybė susitarti su Prancūzija, taip pat sudėtinga situacija Karalystėje privertė caro valdžią padaryti naujų nuolaidų Lenkijai. Tuo metu, kai Peterburge svarstytos nuolaidų Lenkijos Karalystėje ribos, specialus Rusijos pasiuntinys Paryžiuje Andrejus Budbergas vedė slaptas derybas su Prancūzijos vyriausybe, kurios baigėsi 1862 m. birželio mėnesį dar glaudesnio dvieju valstybių bendradarbiavimo įtvirtinimu¹⁹.

Kaip žinoma, gegužės 10 (22) d. Aleksandras II nusprendė savo broli Konstantiną paskirti vietininku Lenkijos Karalystėje, o grafui Wielopolskiui buvo pavesta vadovauti civilinei valdžiai. Tuo pat metu buvo priimtas sprendimas reformuoti švietimo sistemą Karalystėje. Turėjo būti atkurtas Varšuvos universitetas.

Kaip tik tomis dienomis, kai Peterburge buvo sprendžiamas nuolaidų Lenkijos Karalystėje klausimas, gegužės 8–15 d. Vilniuje susirinko apie 300 bajorų²⁰.

¹⁷ Liaudies švietimo ministro 1862 m. balandžio 25 d. raštas Vilniaus generalgubernatorui, ibid., f. 733, ap. 140, b. 17, l. 5; liaudies švietimo ministro 1862 m. balandžio 25 d. raštas einančiam finansų ministro pareigas, ibid., l. 7; liaudies švietimo ministro 1862 m. balandžio 26 d. raštas vidaus reikalų ministriui, ibid., f. 1282, ap. 2, b. 334, l. 141.

¹⁸ Liaudies švietimo ministro 1862 m. liepos 2 d. raštas finansų ministrui, *LVIA*, f. 567, ap. 1, b. 111, l. 91–92.

¹⁹ J. Zdrada, Sprawa polska w okresie powstania styczniowego, *Powstanie styczniowe 1863–1864. Wrzenie. Bój. Europa. Wizje*, pod red. S. Kalembki, Warszawa, 1990, s. 450.

²⁰ Vilniaus generalgubernatoriaus 1862 m. gegužės 16 d. konfidencialus raštas vidaus reikalų ministriui, *RVIA*, f. 1282, ap. 1, b. 31, l. 31; С. А. Лазутка, *Революционная ситуация в Литве 1859–1862 гг.*, Москва, 1961, с. 205.